

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.545 van 10 december 1998
in de zaak A. 51.106/VII-11.881.**

In zake : de gemeente WESTERLO,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS,
A. VANDEURZEN, A. VAN DER GRAESEN,
C. COOMANS en M. BOES,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VYVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente
Westerlo op 9 april 1993 heeft ingediend om de vernie-
tiging te vorderen van het besluit van de Minister-Vice-
President van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister
van leefmilieu en huisvesting van 26 februari 1993,
houdende verlening aan de Vlaamse Milieumaatschappij van
een milieuvergunning voor de exploitatie van een riool-
waterzuiveringsinstallatie, gelegen te Westerlo,
Kwarekkendreef, nr. 2;

Gelet op het arrest nr. 43.465 van 24 juni
1993 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuit-
voerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 17 maart 1998
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste
memories;

Gelet op de beschikking van 15 september
1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op
29 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
G. COENEN die, loco Advocaten H. GEYSKENS,
A. VANDEURZEN, A. VAN DER GRAESEN, C. COOMANS en M. BOES
verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat
T. VANWINSSEN die, loco Advocaat J. VAN DE VYVER
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 16 september 1992 wordt namens de Vlaamse Milieumaatschappij bij de Gemeenschapsminister voor leefmilieu en huisvesting een milieuvergunningsaanvraag klasse 1 ingediend voor "het hernieuwen van een vergunning voor een bestaande inrichting (regularisatie)". Het voorwerp van de exploitatie wordt kort omschreven als "een rioolwaterzuiveringsinstallatie voor hoofdzakelijk huishoudelijk afvalwater". In bijlage 18 van de milieuvergunningsaanvraag wordt het voorwerp van de installatie nader beschreven :

"Het betreft een rioolwaterzuiveringsinstallatie voor hoofdzakelijk huishoudelijk afvalwater, omvattende de aanvoer van afvalwater, mechanische voorzuivering, biologische zuivering, met uitbreiding naar :

- slibgistings- en slibbehandelingsinstallatie en mechanische slibontwatering
- toevoer van septisch materiaal en/of ander biologisch afbreekbaar materiaal (o.a. kalvergiervier, drijfmest) en/of slib van andere RWZI's".

In dezelfde bijlage worden de Vlarem-rubrieken opgesomd onder dewelke de exploitatie ressorteert.

1.2. Hierop organiseert de gemeente Westerlo van 9 oktober 1992 tot 7 november 1992 een openbaar onderzoek. Er worden zeven bezwaarschriften ingediend door particulieren of groepen van buurtbewoners, alsmede een bezwaarschrift van de gemeente Westerlo en van de milieuraad van diezelfde gemeente. De bezwaren hebben vooral betrekking op geurhinder, op het verwerken van kalvergiervier en drijfmest in een waterzuiveringsstation en op de omstandigheid dat het effluentwater te veel nitraten naar het oppervlaktewater zal afvoeren.

1.3. Op 29 oktober 1992 organiseert de gemeente Westerlo een informatievergadering. Het proces-verbaal van het onderzoek de commodo et incommodo wordt afgesloten op 9 november 1992.

1.4. Op 30 november 1992 brengt het bestuur voor ruimtelijke ordening van de administratie voor ruimtelijke ordening en huisvesting van het departement van leefmilieu en infrastructuur een gunstig advies uit. Het bestuur milieuvergunningen van de administratie voor leefmilieu, natuurbehoud en landinrichting van het departement leefmilieu en infrastructuur brengt geen advies uit.

1.5. Op 18 december 1992 brengt de gewestelijke milieuvergunningscommissie haar advies uit. Zij stelt eenparig voor de gevraagde milieuvergunning te verlenen, zij het met in achtname van een reeks algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden.

1.6. Op 26 februari 1993 wordt de thans bestreden beslissing genomen.

Aan de Vlaamse Milieumaatschappij wordt "de milieuvergunning verleend voor de hernieuwing van de vergunning alsmede voor de verandering van de rioolwaterzuiveringsinstallatie gelegen te 2260 Westerlo, Kwarekkendreef 2, kadastrale percelen, afdeling 1, sectie B, perceelnummers 702C, 702D en 728H derwijze dat deze omvat :

1° een rioolwaterzuiveringsinstallatie met een ontwerpcapaciteit van 46.000 inwonersequivalenten met :

- a) een vijzelpompstation met 6 vijzels;
- b) een mechanische zuivering met :
 - een grof- en een fijnrooster;
 - een zandvanger van het type 'beluchte langszandvanger';
 - een voorbezinktank;

- een regenwatertank;
- c) een biologische zuivering met :
 - drie vijzelgemalen.
 - een oxydatiebed;
 - een tussenbezinktank;
 - een beluchtingsbekken van het type 'aktief slib';
 - twee nabezinktanks;
- d) een slibverwerking met
 - een voorindikker;
 - twee gistingstanks met respectievelijk 1730 en 1.040 m³ met biogasproduktie;
- e) een ontwatering van het zuiveringsslib met gebruik van kalkmelk en ijzerchloride door middel van een persfilterinstallatie;
- 2° de lozing van effluentwater in de Grote Nete;
- 3° een hoogspanningstransformator van 1.000 kVA;
- 4° de volgende opslagplaatsen :
 - 1.140 m³ methaangas;
 - 40 m³ kalk in een silo;
 - 20.000 l ijzertrichloride;
 - 1.000 l afvalolie;
 - 1.500 l stookolie in een bovengrondse houder;
- 5° een persluchtcompressor van 3 kW en 4 surpressoren van in totaal 329 kW;
- 6° drie verbrandingsinstallaties met een vermogen van respectievelijk 90.000 kcal/u (dienstgebouw), 40.000 kcal/u (dienstwoning), en een op aardgas of biogas gestookte van 346.000 kcal/u (slibbehandeling);
- 7° een laboratorium;
- 8° motoren met inwendige verbranding;
- 9° de opslag en verwerking van via tankwagens aangevoerd afvalwater ander dan normaal huisafvalwater in de sub 1° bedoelde installatie;
- 10° de opslag en verwerking in de sub 1° bedoelde installatie van de volgende extern aangevoerde biologisch afbreekbare niet toxische, niet gevaarlijke en niet giftige afvalstoffen :

- zuiveringsslib;
- afvalstoffen afkomstig van septische putten en vetvangers van huishoudelijke aard;
- slib en afvalstoffen afkomstig van het normaal onderhoud van openbare rioleringsnetten;
- vloeibare industriële afval";

2. De gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent aan de schending van de artikelen 7, 9 en 11 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet)

"Doordat het bestreden besluit een vergunning verleent, niet alleen voor het opslaan en aanvoeren van ander dan normaal huisafvalwater en m.n. ook voor het verwerken daarvan en voor het verwerken van dierlijk mest, afkomstig van derden,

terwijl deze zaken, eerste onderdeel, niet als zodanig waren aangevraagd in de oorspronkelijke aanvraag, zodat er over meer is beschikt dan in de vergunning was aangevraagd.

Tweede onderdeel, derhalve het openbaar onderzoek niet naar behoren werd gevoerd en m.n. niet gevoerd werd over een aantal punten die pas achteraf zijn vergund geweest.

Derde onderdeel, m.n. ook de vergunning werd verleend voor een inrichting als bedoeld in rubriek 28,3 van bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 06.01.1991, zoals gewijzigd door het besluit van 28.10.1992, terwijl dergelijke rubriek nog niet bestond en daarvoor derhalve ook geen vergunning kon verleend worden op datum van de aanvraag.

En bovendien krachtens de bepalingen van dit besluit van 28.10.1992, het pas in werking treedt de eerste dag van de maand volgende op deze van publicatie, d.w.z. op 01.03.1993, en alleszins dus ook nadat het bestreden besluit werd genomen";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de tussenkomenende partij het voorwerp van haar exploitatie omschreef als "een rioolwater-zuiveringsinstallatie voor hoofdzakelijk huishoudelijk afvalwater, omvattende (...) de toevoer van septisch materiaal en/of ander biologisch afbreekbaar materiaal (o.a. kalvergier, drijfmest) en/of slib van andere R.W.Z.I.'s", dat vermits het een zuiveringsinstallatie betreft niet enkel een vergunning gevraagd werd voor de opslag en aanvoer, dat er over niet meer werd beschikt dan aangevraagd en dat het openbaar onderzoek in die zin werd gevoerd, hetgeen blijkt uit de ingediende bezwaren; dat zij doet gelden dat, zoals blijkt uit het arrest nr. 43.465 houdende de verwerping van de vordering tot schorsing van de bestreden beslissing niet blijkt dat het bestreden besluit, in zoverre het vergunning verleent voor de verwerking van dierlijke mest, toepassing zou hebben gemaakt van de nieuwe rubriek 28.3 van bijlage 1 van Vlarem I, die op dat tijdstip nog niet in werking was getreden;

2.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij volgende repliek verstrekt :

"Op grond van de voorgaande uiteenzettingen en na nazicht van het administratief dossier is dan toch wel voldoende duidelijk gebleken dat, de vergunning inderdaad ruimer is dan hetgeen werd aangevraagd.

Doordat de vergunning betrekking heeft op het lozen van vloeibaar industrieel afval, -zij het dan met de beperkingen die in de vergunning zijn opgelegd-, komt tevens toch vast te staan dat er meer inbegrepen kan worden dan enkel maar de kalvergier en de drijfmest, waarvan sprake in de aanvraag.

Bovendien zijn zowel de aanvraag als de vergunning zelf onrechtmatig in de mate dat ten onrechte geen melding werd gemaakt van de categorie landbouwafvalstoffen, zoals die nochtans voorkomt in artikel 1.20° van Vlarem I en zoals die derhalve ook én in de aanvraag had moeten worden aangeduid én in de vergunning moeten worden beoordeeld.

Het is dus ten onrechte dat men de omschrijving die in de vergunningsaanvraag werd gegeven voor kalvergier en drijfmest zou gaan omzetten naar het begrip 'industriële afval', daar de industriële

afval, waar terloops maar sprake van is, in bijlage 18 van de vergunningsaanvraag, enkel maar betrekking kan hebben op het slib dat overblijft na de zuivering, doordat, - en dat blijkt ook duidelijk -, in bijlage 18 enkel gehandeld wordt over opslag en overslag van dat industriële afval en niet van verwerking ervan en dat nochtans dit datgene is wat dan zou moeten gebeuren met de kalvergier en drijfmest. Het is immers niet de bedoeling dat die kalvergier en drijfmesten worden opgeslagen en overgeslagen, maar wel degelijk dat ze zouden worden behandeld d.w.z. verwijderd in de waterzuiveringsinstallatie en dat wordt precies in bijlage 18 niet vermeld.

De conclusie is dus dat, t.g.v. de slordigheden bij het opstellen van de vergunningsaanvraag en de onnauwkeurigheden in het beoordelen daarvan alleszins in het bestreden besluit meer werd vergund dan werd aangevraagd en dat het middel derhalve gegrond is";

2.1.4.1. Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat het voorwerp van de exploitatie in de milieuvergunningsaanvraag wordt omschreven als "een rioolwaterzuiveringsinstallatie voor hoofdzakelijk huishoudelijk afvalwater"; dat bij de produkten of stoffen die worden vervaardigd, verwerkt of opgeslagen, worden vermeld : "kalvergier, drijfmest, ..."; dat voorts in de aanvraag sprake is van "aanvoer septisch materiaal en andere per tankwag en aangevoerde afvalstromen (o.a. drijfmest, kalvergier, ...)"; dat in de bijlage 18 van de milieuvergunningsaanvraag het voorwerp van de exploitatie nader wordt beschreven als volgt :

"Het betreft een rioolwaterzuiveringsinstallatie voor hoofdzakelijk huishoudelijk afvalwater, omvattende de aanvoer van afvalwater, mechanische voorzuivering, biologische zuivering, met uitbreiding naar :

- slibgisting- en slibbehandelingsinstallatie en mechanische slibontwatering
- toevoer van septisch materiaal en/of ander biologisch afbreekbaar materiaal (o.a. kalvergier, drijfmest) en/of slib van andere RWZI's";

dat daaruit blijkt dat het verwerken (zuiveren) van septische materialen en/of ander biologisch materiaal, inzonderheid kalvergier en drijfmest, tot het voorwerp van de milieuvergunningsaanvraag behoorde; dat, in

zoverre het bestreden besluit over dat onderdeel van de aanvraag uitspraak heeft gedaan, niet kan worden gesteld dat het meer heeft toegestaan dan werd aangevraagd; dat voor het overige het geen betoog behoeft dat een rioolwaterzuiveringsinstallatie niet alleen het aanvoeren en het opslaan, maar ook het verwerken van bepaalde afvalwaters onderstelt; dat bijgevolg ook wat dat betreft niet kan worden aangenomen "dat over meer is beschikt dan in de vergunning was aangevraagd"; dat het eerste onderdeel niet gegrond is;

2.1.4.2. Overwegende dat de berichten inzake de opening van het openbaar onderzoek het voorwerp van de ingediende vergunningsaanvraag in dezelfde termen omschrijven als bovenvermelde bijlage 18 van die aanvraag; dat derhalve niet ernstig staande kan worden gehouden dat de bezwaarindieners niet wisten dat het om een rioolwaterzuiveringsinstallatie ging - wat ook het verwerken van afvalwaters impliceert - en dat het in de bedoeling van de aanvrager lag om in de toekomst ook kalvergier en drijfmest te verwerken; dat de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaarschriften trouwens duidelijk van het tegendeel doen blijken; dat het tweede onderdeel niet gegrond is;

2.1.4.3. Overwegende, wat het derde onderdeel betreft, dat niet blijkt dat het bestreden besluit in zoverre het vergunning verleent voor de verwerking van dierlijke mest toepassing zou hebben gemaakt van de pas op 1 maart 1993 in werking getreden subrubriek 28.3 van de bijlage 1 van Vlarem I, te weten "inrichtingen waar dierlijke mest afkomstig van derden wordt verwerkt"; dat vóór de inwerkingtreding van die nieuwe subrubriek, die inrichtingen onder de toepassing vielen van de subrubriek 2.2.e), en 2.2.f), van bijlage 1 van Vlarem I, namelijk :

"2.2. verwijderen van industriële en bijzondere afvalstoffen :
(...)
e) ontwatering, solidificatie op fysische wijze van afvalstoffen;
f) fysico-chemische behandeling van afvalstoffen (...)"

dat, immers, dierlijke mest als een afvalstof kan worden beschouwd waarvan de verwerking gebeurt door "ontwatering, solidificatie op fysische wijze en fysico-chemische behandeling"; dat het derde onderdeel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel ontleent aan de schending van artikel 30, § 1, 4° en 5°, van Vlarem I, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het motiveringsbeginsel,

"Doordat het bestreden besluit niet, althans niet naar genoegen van recht antwoordt op de andersluidende bezwaren en opmerkingen die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend en op de andersluidende adviezen die m.n. in de schoot van de gewestelijke milieuvergunningscommissie werden uitgebracht, tenzij met de nietszeggende overweging dat de op te leggen milieuvoorwaarden van aard zullen zijn om de problemen, m.n. in verband met geurhinder tot een aanvaardbaar niveau te beperken;

Het bestreden besluit m.n. geen antwoord geeft op de opwerping van het College van Burgemeester en Schepenen van de Gemeente Westerlo, dat het toelaten van kalvergier tot gevolg zal hebben dat het gehalte nitraten in het te lozen afvalwater te hoog zal zijn en aldus de Nete zal belasten.

Dit een belangrijk punt is dat alleszins in overweging had moeten genomen worden door de Minister bij het treffen van het bestreden besluit, dat door zulks niet te doen hij eveneens aan de motiveringsplicht is tekort geschoten";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord doet gelden dat de gewestelijke milieuvergunningscommissie eenparig gunstig adviseerde over de aanvraag en dat de vergunningverlenende overheid

niet kan worden verplicht elk advies dat niet wordt gevolgd uitdrukkelijk te weerleggen in de bestreden beslissing; dat wat de bezwaren met betrekking tot de geurhinder betreft, zij betoogt dat door het opleggen van de artikelen 7 en 9 van de algemene milieuvoorwaarden van het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden (oud Vlarem II) genoegzaam werd tegemoetgekomen aan de bezwaren met betrekking tot de geurhinder; dat wat het probleem van het te hoog nitraatgehalte in het afvalwater ten gevolge van de kalvergier betreft en dat belastend zou zijn voor de Nete, zij betoogt wat volgt :

"Voor zoveel als nodig doet verwerende partij opmerken dat door verzoekende partij niet wordt aangegeven welk gehalte nitraten zij als 'te hoog' aanziet.

Dienaangaande verwijst het bestreden besluit in de eerste plaats naar het koninklijk besluit van 4 november 1987 houdende vaststelling van de basis-kwaliteitsnormen voor de wateren van het openbaar hydrografisch net en tot aanpassing van het koninklijk besluit van 3 augustus 1976 houdende algemeen reglement voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren, in de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater, alsook naar het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 tot vaststelling van de kwaliteitsdoelstellingen voor alle oppervlaktewateren van het openbaar hydrografisch net en tot aanduiding van de oppervlaktewateren bestemd voor drinkwater, zwemwater, viswater, en schelpdierwater, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 28 oktober 1992 (vide p.6 en p.7 van het bestreden besluit).

Aangaande de lozing van het effluentwater in de Grote Nete overweegt het bestreden Besluit :

- aan voormeld oppervlaktewater werd door het Besluit van de Vlaamse Executieve van 21.10.87 geen bijzondere bestemming toebedeeld : ter zake gelden de basiswaterkwaliteitsdoelstellingen;
- conform de Richtlijn E.E.G. 91/271 van 21.05.91 stelt het bestreden Besluit onmiddellijk de technisch haalbaar geachte emissiegrenswaarden van 30 en 60 m.g./l voor respectievelijk biochemisch zuurstofverbruik (B.Z.V.) en gehalte zwevende stoffen.

Meer bepaald in antwoord op het bezwaar van de gemeente i.v.m. het gehalte nitraten in het lozingswater, heeft het bestreden besluit, naast de algemene en sectoriële milieuvoorwaarden, onder '3° Bijzondere milieuvoorwaarden' opgelegd :

'g) Met het debiet evenredige 24-uurmonsters dienen genomen op dezelfde welbepaalde plaats in de afvoer en eveneens in de inlaat van de behandelingsinstallatie. Hierbij worden goede internationale laboratoriumpraktijken toegepast die gericht zijn op een zo gering mogelijke achteruitgang van het monster tussen de monsterneming en de analyse.

Aan de hand van de in het eerste lid bedoelde debietevenredige 24-uurmonsters worden tenminste bepaald :

...
ii) Het gehalte aan totale stikstof en het gehalte aan totale fosfor;
...

In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij voorhoudt is dus wel degelijk rekening gehouden met haar opmerking aangaande de lozing van nitraten.

Als gesteld heeft verzoekende partij ook niet aangegeven welke norm desbetreffend door het bestreden besluit zou zijn geschonden.

Door in te gaan op het bezwaar van de gemeente en dit te beantwoorden, is het bestreden Besluit dan ook ten genoegen van recht gemotiveerd.

Het bestreden Besluit heeft als verdere bijzondere milieuvoorwaarden ondermeer voorzien dat de externe aanvoer slechts toegelaten is gedurende de periodes dat de biologische zuiveringsinstallatie niet volbelast is (paragrafen l) en m).

Het middel is niet gegrond";

2.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord als volgt repliceert :

"Wat betreft het tweede middel blijkt uit de hierboven weergegeven aanvulling der feiten dat, in strijd met wat door de verwerende partij en de tussenkomenende partij wordt voorgehouden, geen norm mocht opgelegd worden wat betreft de Nitraten die geloosd mogen worden in de Nete met het effluentwater. Bovendien blijkt dat enkel sprake is van het maximale zuurstofverbruik dat op 30 mg per liter wordt bepaald en dat met de verzoekende partij dient te worden aangenomen dat een stijging van 40 % van de Nitraten mogelijk is.

Het enige wat in het bestreden besluit met betrekking tot het Nitraatgehalte wordt opgelegd, is het meten van dat gehalte in het effluentwater. Maar de meting is op zichzelf natuurlijk nog geen norm of

grenswaarde, waarvan de naleving kan verzekerd en afgedwongen worden.

Door die omstandigheden kan enkel worden vastgesteld dat de bestreden vergunning in het geheel geen rekening heeft gehouden met het bezwaar van de verzoekende partij dat sloeg op het Nitraatgehalte dat zou geloosd gaan worden in de Grote Nete.

Dit is des te opmerkelijker, daar de verwerende partij zelf toegeeft dat de basiswaterkwaliteitsdoelstelling gehaald moet worden wat de Grote Nete betreft tegen 1 juli 1995.

Deze basiswaterkwaliteitsdoelstelling bedraagt alsdan 10 mg per liter, wat betekent dat om deze emissienorm te kunnen halen uiteraard aan degenen die lozen in de Nete een norm moet worden opgelegd die nauwelijks boven deze 10 mg per liter uit kan komen.

Dit terwijl tengevolge van het bestreden besluit een stijging te verwachten is van de nu reeds aanwezige 164 mg per liter naar 260 mg per liter, wat dus een heel eind boven de limiet ligt die in 1995 zal moeten worden gehaald.

In die omstandigheden kan geenszins beweerd worden dat de verwerende partij haar beslissing naar behoren heeft gemotiveerd wat betreft het Nitraatgehalte. Men heeft, zoals een struisvogel, het hoofd in het zand gestoken en men zal dan wel zien tegen 1 juli 1995 hoe men uit het probleem zal geraken, terwijl het juist nu het moment was om daartegen op te treden zoals de verzoekende partij trouwens terecht in haar bezwaarschrift had aangemerkt.

Evenmin kan volstaan worden met de zeer vage en algemene verwijzing naar de bepalingen van Vlarem II, en meer bepaald artikel 7 en 9 om aan te nemen dat op grond daarvan voldoende voorzorgen zijn genomen om geurhinder te voorkomen. Als men deze bepalingen als een voldoende basis beschouwt, dan hoeft men eigenlijk geen andere bijzondere en sectorvoorwaarden op te leggen, daar artikel 7 de zgn BATNEEC-norm vooropstelt en men dus aan iedereen zou kunnen zeggen de inrichting te exploiteren op de wijze die hem zint, mits men maar alle maatregelen neemt die de hinder tot een niveau kunnen beperken dat in overeenstemming is met de bestaande regelen der kunst.

Deze regelen, met name artikel 7 en 9, kunnen veeleer begrepen worden als zeer algemene voorzorgsmaatregelen die op zichzelf evenwel niet toereikend zijn en die precies het voorwerp moeten uitmaken van nadere aanvullende bepalingen die, ofwel gevonden kunnen worden in Vlarem II, ofwel in andere specifieke reglementeringen en bij gebreke daarvan, zoals in casu wat de geurhinder betreft, in het besluit zelf dienen te worden aangevuld.

Geenszins kan dus beweerd worden dat de vage algemene verwijzing naar een bepaling als artikel 9

van Vlarem II kan volstaan als weerlegging van de ingediende bezwaren op het punt van de geurhinder.

Een correcte toepassing van de motiveringseis had hier ertoe moeten leiden dat in het besluit zelf specifieke maatregelen zouden worden opgelegd. Indien dit niet het geval is dient te worden vastgesteld dat het bestreden besluit op deze twee punten aan de motiveringsplicht is tekort geschoten. Ten eerste wat betreft de bezwaren aangaande het Nitratengehalte van het effluentwater waar door de Grote Nete een veel te hoog gehalte van Nitraten zal gaan bevatten en onmogelijk tegen 1 juli 1995 de gestelde basiswaterkwaliteitsdoelstellingsnorm zal kunnen halen. Ten tweede wat betreft de geurhinder, waar buiten de vage algemene bepalingen die wij vinden in de artikels 7 en 9 van Vlarem II niets gezegd wordt en geen enkele maatregel wordt opgelegd.

Ook dit middel dient derhalve gegrond te worden geacht";

2.2.4.1. Overwegende, vooreerst, dat de tijdens de voorbereidende procedure uitgebrachte adviezen alle gunstig waren; dat het bestreden besluit van die adviezen niet afwijkt; dat een niet bestaande afwijking uiteraard niet dient te worden gemotiveerd;

2.2.4.2.1. Overwegende, voorts, dat de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren vooral betrekking hadden op geurhinder en op het feit dat het gehalte nitraten in het te lozen afvalwater te hoog zal zijn en aldus de Nete zal belasten; dat de verzoekende partij haar bezwaren als volgt formuleerde :

"Bezwaar aan te tekenen tegen de door de VMM aangevraagde uitbreiding van de bestaande RWZI met de verwerking van kalvergier en drijfmest.

- Het Schepencollege heeft fundamenteel bezwaar tegen de verwerking van dierlijk mest op een waterzuiveringsstation. De mestoverschotten dienen op een gepaste wijze te worden verwerkt, bij voorkeur in de gemeenten waar zij worden geproduceerd of via de mestbank.
- Het vervoer en de verwerking van dierlijk mest op het RWZI zal voor bijkomende hinder zorgen, terwijl geurhinder sinds geruime tijd reeds sterk aanwezig is en door de omwonenden nu al als ondraaglijk beschouwd wordt. De stankbronnen moeten onmiddellijk afgedekt, en de nodige

maatregelen dienen genomen te worden om de geurhinder te elimineren.

- Dierlijk mest bevat trouwens veel stikstofrijke verbindingen die in het waterzuiveringsproces worden omgezet naar nitraten. Deze blijven in oplossing aanwezig in het effluent dat geloosd wordt in oppervlaktewater. Het probleem van de overbemesting van bodem wordt zo verlegd naar overbezoedeling met nitraten van oppervlaktewaters, wat onaanvaardbaar is!!!
Het RWZI is niet voorzien van een tertiaire zuiveringstrap, die nodig is om nitraten af te breken.
- De emissienorm die volgens de algemeen toegepaste Vlare II zal worden opgelegd aan een waterzuiveringsstation voor stedelijk afvalwater bedraagt :
 - BOD : 150 mgO₂/l
 - zwevende stoffen 250 mg/l tot het jaar 2005Rekening houdend met de basiskwaliteitsdoelstellingen die tegen 1 juli 1995 moeten bereikt zijn, en de vroegere besteknormen, zijn deze waarden onredelijk.
Wij stellen een emissienorm voor van :
 - BOD : 25 mgO₂/l
 - zwevende stoffen : 35 mg/len bijkomend een norm voor nitraten van 50 mg/l";

2.2.4.2.2. Overwegende, wat de geurhinder betreft, dat het bestreden besluit stelt dat "de op te leggen milieuvoorwaarden van aard zijn deze tot een aanvaardbaar niveau te beperken"; dat evenwel in het beschikkend gedeelte van de beslissing geen specifieke voorwaarden werden opgelegd om de geurhinder, inzonderheid deze afkomstig van de verwerking van meststoffen te voorkomen; dat weliswaar artikel 4 van het besluit de vergunningafhankelijk maakt van de strikte naleving van de algemene milieuvoorwaarden "voor bestaande inrichtingen vervat in de bij dit besluit gevoegde bijlagen Vlare. V01 en Vlare. V02"; dat, aangenomen dat die voorwaarden door deze als bijlage te hechten aan het bestreden besluit moeten worden beschouwd als bijzondere exploitatievoorwaarden waaraan de exploitant gebonden blijft ook al werd het oude Vlare II door de Raad van State vernietigd, moet worden vastgesteld dat met het toepasselijk maken van die voorwaarden geen afdoende

antwoord wordt geboden op de concreet geuite bezwaren met betrekking tot de geurhinder; dat immers zoals uit de hierna geciteerde artikelen 7 en 9 van bedoelde milieuvoorwaarden blijkt, in die artikelen niet meer is vervat dan het algemeen geldend voorkomingsprincipe :

"Art. 7, § 1. De exploitant dient alle passende maatregelen ter voorkoming van milieuhinder en verontreiniging, met inbegrip van het gebruik van de beste beschikbare schone technologieën die geen overmatige hoge kosten met zich meebrengen.

§ 2. Voor alle aangelegenheden waarvoor in dit besluit of in de milieuvergunning specifieke voorwaarden zijn bepaald, worden deze voorwaarden voor de toepassing van § 1 geacht overeen te stemmen met de best beschikbare schone technologie die geen overmatig hoge kosten met zich meebrengt.

Art. 9. De onontbeerlijke voorzorgen worden getroffen om de buurt niet te hinderen door geur, gas, damp, rook, roet, stof en andere uitwasemingen";

2.2.4.2.3.1. Overwegende, wat de bezwaren betreffende het nitraatgehalte betreft, dat aangaande de lozing van het effluentwater in de Grote Nete in het bestreden besluit volgende overwegingen kunnen worden ontwaard :

"Overwegende dat de lozingsvoorwaarden zijn vastgesteld in toepassing van artikel 16 van het koninklijk besluit van 3 augustus 1976 houdende algemeen reglement voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren, in de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater;

(...)

Overwegende dat het effluentwater van de rioolwaterzuiveringsinstallatie wordt geloosd in de Grote Nete; dat voormeld oppervlaktewater volgens het eerder geciteerde besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 geen bijzondere bestemming is toebedeeld;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie mits naleving van de voorgestelde milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen 91/271/EEG van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater concrete voorwaarden vaststelt waaraan rioolwater-

zuiveringsinstallaties dienen te voldoen en inzonderheid eisen bepaalt met betrekking tot de kwaliteit van het effluentwater; dat het met het oog op het bereiken van de waterkwaliteitsdoelstellingen enerzijds en de naleving van voormelde EG-richtlijn anderzijds, het aangewezen is de voorwaarden met betrekking tot de lozing van effluentwaters vast te stellen overeenkomstig de bepalingen van de voormelde EG-richtlijn; dat het hier een rioolwaterzuiveringsinstallatie met een capaciteit van 46.000 i.e. betreft waarvan de effluentwaters worden geloosd in een oppervlaktewater waarvoor de basiswaterkwaliteitsdoelstellingen gelden; dat het aangewezen is met betrekking tot de lozing van het effluentwater de voorwaarden voor lozing in oppervlaktewater met de bestemming basiswater op te leggen;

Overwegende dat het aangewezen is tijdens de overgangsperiode voorzien in titel II van het Vlarem onmiddellijk de technisch haalbaar geachte emissiegrenswaarden van 30 en 60 mg/l voor respectievelijk biochemisch zuurstofverbruik (BZV) en gehalte aan zwevende stoffen op te leggen;

Overwegende dat de bezwaren en aanspraken van de bezwaarindieners als volgt kunnen worden geëvalueerd :

(...)

- de oplegging van emissiegrenswaarden gebeurt wel degelijk in functie van de vooropgestelde milieukwaliteitsdoelstellingen";

dat, voorts, in de aanhef van de bestreden beslissing nog wordt verwezen naar het koninklijk besluit van 4 november 1987 houdende vaststelling van de basiskwaliteitsnormen voor de wateren van het openbaar hydrografisch net, en tot aanpassing van het koninklijk besluit van 3 augustus 1976 houdende algemeen reglement voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren, in de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater; dat, wat het beschikkend gedeelte van de bestreden beslissing betreft, onder "bijzondere milieuvoorwaarden" met betrekking tot de lozing van het effluentwater de emissiegrenswaarde voor het biochemisch zuurstofverbruik (B.Z.V.) en het gehalte aan zwevende stoffen wordt bepaald op respectievelijk 30 en 60 mg/l en dat aan de exploitant wordt opgelegd om met het debiet evenredige 24-uurmonsters te nemen aan de hand waarvan worden bepaald :

- " i) het BZV, het CZV en het gehalte aan stoffen in suspensie;
ii) het gehalte aan totale stikstof en het gehalte aan totale fosfor;
iii) de som van de metalen arseen, chroom, koper, lood, nikkel, zilver en zink alsmede de som van de metalen cadmium en kwik, en dit zowel van het influent- als van het effluentwater";

2.2.4.2.3.2. Overwegende dat het voornoemde besluit van de Vlaamse regering van 21 oktober 1987 en het koninklijk besluit van 4 november 1987 geen lozingsnormen bevatten; dat uit artikel 16 van voornoemd koninklijk besluit van 3 augustus 1976 naar luid waarvan "voor het gezuiverd gemeentelijk afvalwater de lozingsvoorwaarden gelden welke voorzien zijn in het ontwerp van de zuiveringsinstallatie goedgekeurd door de minister met regionale bevoegdheid inzake zuivering van afvalwater en dat beantwoordt aan de algemene werkingsvoorwaarden vastgesteld door de minister die de nationale bevoegdheid heeft in verband met zuivering van afvalwater" niet kan worden afgeleid welke lozingsnormen inzake nitraten aan de Vlaamse Milieumaatschappij zouden zijn opgelegd; dat zoals de verwerende partij stelt, conform de E.E.G.-richtlijn 91/271 van 21 mei 1991 het bestreden besluit de emissiegrenswaarden voor respectievelijk biochemisch zuurstofverbruik en het gehalte zwevende stoffen vastlegt op respectievelijk 30 en 60 mg/l, doch dat daaronder evenwel niet valt het nitraatgehalte; dat uit het beschikkend gedeelte van de bestreden beslissing niet blijkt dat er lozingsvoorwaarden inzake de lozing van nitraten werden opgelegd alhoewel het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij op gemotiveerde wijze had gevraagd om een norm van 50 mg/l voor nitraten op te leggen; dat het feit dat in het beschikkend gedeelte van de bestreden beslissing werd opgelegd dat er met het debiet evenredige 24-uurmonsters dienen genomen te worden niet impliceert dat er lozingsvoorwaarden inzake nitraten werden opgelegd; dat de verwerende partij bij haar verweer dan ook ten onrechte naar die bepaling verwijst;

2.2.4.2.3.3. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat moet worden besloten dat het bestreden besluit geen afdoende antwoord biedt op de bezwaren die werden geuit in verband met de geurhinder en met de lozing van nitraten;

2.2.4.3. Overwegende dat het tweede middel in de aangegeven mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Minister-Vice-President van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 26 februari 1993, houdende verlening aan de Vlaamse Milieumaatschappij van een milieuvergunning voor de exploitatie van een rioolwaterzuiveringsinstallatie, gelegen te Westerlo, Kwarekkendreef, nr. 2.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tien december 1900 achtennegtig,
door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.